

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rusija in Nemčija.

Sosedi sta in glede vojaške sile najjačji v Evropi, dà, na svetu sploh. Vprašanje je samo to, katera je silnejša, Rusija ali Nemčija, in v tem vprašanju hočemo nekoliko razpravljati.

Kadar je govor o Rusiji, nemški listi kaj radi ponavljajo svetopisemsko priliko o silnem orjaku, oprtem na lončene noge. Mali kamenček prileti nizdolu, zadene ob glinasto podstavo, zdrobi jo, in poprej občudovani velikan telebne v prah, kakor je dolg in širok. Tako se je risala in se še sedaj riše sosedna ruska ogromna država.

Držeč se priznanega načela, da ni smeti prezirati nobenega nasprotnika in tekmeča, marveč previdno tehtati sile njegove, se mi pač nikakor ne strinjamo s prisposabljanjem Rusije z velikanom, oprtim na lončenih nogah, ker imamo baš obratno prepričanje. Tega prepričanja pa nismo crpili iz svojega subjektivnega mnenja, samo s svojega slovenskega stališča, marveč iz spisov, ki jih je priobčil izborni angleški državnik Dilke v časopisu „XIX. stoletje“ in iz raznih nemških brošur in brošuric, v katerih se je ugibalo o bodočem sarmatskem bojišču, ko se bodeta slovansko in germansko pleme borila za hegemonijo, za svoj obstanek, v katerih so se na lekarnični tehtnici presojevala obestranska sredstva, obestranske sile in pogoji za odpor, za obrambo dežele.

Običajno se trdi, da ima Anglija naj srečnejši položaj v stratezičnem oziru. Na vse strani obdaje jo morje, njena mornarica pa je tolika, da se nobena velesila ž njo meriti ne more. Zaradi tega ni misliti, da bi tuja sila prodrla do njenih obalij in izkrcala toliko čet, da bi naskokom planile na London in ondu, kjer je nakopičenega toliko bogastva, v srce zadele ponosni Albijon.

Ta trditev ni neosnovana. A če pomislimo, da ima Anglija razven matere zemlje čuvati toliko in tako oddaljenih kolonij, da bi se v slučaju velike vojne njena mornarica morala razdeliti na veliko in zaradi tega ne baš močnih oddelkov, ako uvažujemo, da je njena vojna uprava gorostasna, da se angleški topovi pri prvih streljih razletavajo, kakor so pokazali dogodki na oklopnici „Thunderer“,

„Inflexible“ in na drugih ladijah, da so vojaki oboroženi s sablami in bodaki, ki neso za nobeno rabo, kakor se je videlo v Sudanu, ako čitamo, da mora angleški vojak imeti do vrha s plumpudingi in bēfsteiki nabasan želodec, da čuti kaj hrabrosti v sebi, — potem lahko dvomimo, je li leža in razmerje Velike Britanije res tako srečno, posebno ker se sme domnevati, da bi v slučaju kakšne konflagracije „Green Erin“ povzdignil svojo roso glavo in bi se ameriški Fenijanci zopet z vso svojo smelostjo pojavili na prizorišču.

Z ozirom na vse to, usojamo se trditi, da ima Rusija ugodnejše stališče, nego li Anglija sama. Severna država slovanska nema nobenih kolonij, vse njeno posestvo leži zdržema, rekli bi skoro kvadratično. Od severa ni moči priti jej do živega. Ledeno morje je nepremagljiva trdnjava. Proti vzhodu štiti jo v Aziji neizmerne pustinje, da se jej ni niti bati najmnogobrojnega svetovnega naroda, 400 milijonov broječih Kitajcev. Nemci so sicer tudi v Pekingu utaknili Bismarckovo dvojno železo v ogenj, stesali in oborožili Kitajcem par oklopnice, a kakšen utegne biti efekt? Ničev! Jedino, kar bi se moglo zgoditi, bilo bi to, da bi Kitajci začasno preplavili ruske, sicer dobro utrjene naselbine ob Amurju. Da bi pa preko Sibiriije prikorakali v evropsko Rusijo, o tem niti misliti ni, temu se protivi najhujši vojskovodja ogromni prostor.

Nižje Sibiriije bil bi jemati v poštev Afganistan. Ondu pa ima Rusija izborne stratezične postojanke in kadar se bode pričel boj mej indijsko cesarico in „belim carjem“, imeli bodo plavalasi Angleži težavno stanje. Rusi imajo svojo transkapijsko železnico, možno jim bode v par dneh postaviti tjakaj nekoliko tisoč mož ter prehiteti Angleže, ki bodo za svoje čete potrebovali veliko več časa. A tudi v drugem oziru so na boljšem. Znano je, da imajo Rusi posebno spretnost, spoprijazniti se s tujimi narodi, česar Anglež ne umeje. „Belega carja“ ugled mej srednjeazijskimi narodi je izreden, brez primere. Kaj potem, ko tega ugleda iskrica šine v „deželo Indijo“, kjer duhovi še neso popozabili Nene Saiba in kjer tiči ustanek takorekoč v tropičnem vzduhu?

Perzije v vojaškem oziru ni niti v poštev jemati. Preostaje torej na jugu samo še fronta ob Črnem morji, do katerega je uhod skozi ožine Dardanel in Bospora. Bode li Turčija na strani Rusije ali vsaj nevtralna, ne bode se od te strani bati naskoka, ker ne bodo nobene oklopnice pustili skozi ožine. Ako pa bode tudi Turčija stopila v kolo sovragov Rusiji, potem bode Črno morje izvestno nosilo ogromno tuje brodovje na svojej gladini. A posebnega uspeha orjaški „gromonosci“ ne bodo imeli. Kar je dobrih pristanišč, so vsa utrjena, in še toli silno brodovje si bode dvakrat premislilo, predno bode poskusilo svojo srečo proti baterijam Nikolajevskim, proti Sebastopolju, Krču in Batumu, saj je še v živem spominu, koliko tisoč ljudij in koliko stotin milijonov so v Krimski vojni potrosili zapadni zavezniki, da so zavojevali samo južni del Sebastopolja.

Jedina fronta, kjer se je Rusiji nadejati napada, je na zahodu od Libava do Kišenjeva. Na tej dolgi črti pa je najvažnejši objekt nekdanja Kongresovka, ki se liki orjašk bastijon razteza mej Nemčijo in Avstrijo. Prej omenjeni Dilke pravi, da ima Rusija baš v Kongresovski izborni pozicijo, kdor bi jo tu napal, prijel bi bika za roge. Ne le da je Kongresovka sama ob sebi izvrstna stratezična postojanka, storili so Rusi tudi vse, da so naravno ugodnost še zvišali. Ne ozirajoč se na pasazerne utrdbe, ki pri Rovnem, Dubnem in Lucku zapirajo ceste, kakor nekdanj usodne Osmanove redate pri Plevni, napravili so v trdnjanskem čveterokotu: Novi Georgijevsk (Modlin), Varšava, Ivan-gorod in Brest-Litevsk silno postojanko jednako prikladno za ofenzivo, kakor za defenzivo, dočim nasproti pruskemu Kraljevcu močne utrdbe pri Kovnem branijo uhod na rusko ozemlje. (Konec prih.)

V Ljubljani, 24. julija.

Vsaka misel, da bi se v Braziliji obnovila monarhija, se je gotovo že opustila. Evropske vele-vlasti bodo republiko braziljsko priznale, k večjemu Rusija utegne še kaj časa priznanje odlašati. Saj je tudi čisto naravno, da je v Ameriki izginila poslednja monarhija. Američani nemajo več pravega zmisla za monarhična načela, in monarhija se ni

LISTEK.

„Nemesis“.

(Iz nemščine prevel N. R.)

(Konec.)

„No sedaj, gospodine mladi, kaj mi poveste?“ pričel je starec s strogim naglasom.

„Ako ste, gospod Werner, kakor ste rekli, čul vse, tedaj ste tudi preverjeni, da nikakor nesem mislil vaše dobrote vračati z nevhvaležnostjo in da sem baš nameraval ...“

„Poznamo taka zagotavljanja in umejemo ceniti je po pravi vrednosti ... Toda, ker se stvar ne dá predrugčiti, razpravljajva o njej vsaj mirno. Taka je moja kupčijska praksa.“

Dasi se je mej tem govorom na starega skopuha obrazu pokazalo neprijetno, skoro peklensko smehljanje, bil je Herman vsled zaslišanih besed zelo presenečen. Od kod ta hitra prememba? Od kod ta skoro očetovska blagohotnost?

„Nesem hud na vas, ljubi Herman,“ nadaljeval je starec svoj govor, „saj sem bil nekdanj sam mlad in vem, kaj je ljubezen; jaz imam tudi srce

za otroka svojega in vidim, da vam je Lujiza naklonjena. Tudi ste vi pošten mlad mož, spreten in marljiv in utegnate naposled srečo napraviti. Zatorej odgovorite mi odkritosrečno na moje vprašanje: Kaj bi tvegali, da dobite moje hčerke roko?“

„Svoje življenje, gospod Werner!“ vskliknil je Herman strastno.

„Le polagoma; tako hudo ne bode z vami. Jaz predlagam vam kaj drugega: „Nemesis“ je pripravljena, da odpluje. Odpeljite se ž njo, napravite na mestu, kamor je namenjena podružnico moje trgovine in ako se vam to podjetje posreči, vam je moje hčere roka gotova.“

Herman bil je samega veselja skoro iz sebe. Glas starega Wernerja bil je tako srčen in ta preobrat v usodi njegovi bil je tako nenaden, da je jedva našel besed za zahvalo.

V malo hipih obvestil je Lujizo o tem dogodku in po srčnem slovesu odhitel je Herman pripravljat se na potovanje. Stari Werner gledal je s svojim čudnim peklenskim smehljanjem za njim tiho pred se mrmral:

„Žal, da nemam časa, da bi zavaroval življenje njegovo!“

* * *

Mej tem ko se je Herman pripravljat na potovanje, stopi mladi Werner hitro v njegovo sobo.

„Herman, blagi, jedini prijatelj! Rešite me!“

„Že zopet!“ vskliknil je nehoté Herman.

„Izgubljen sem, ako me vi ne rešite! Le poslušajte: Bil sem v denarni zadregi in sem v nadi, da bodem v kratkem dobil večje vsote na razpolago. ponaredil menico na mojega očeta ime.“

„Nesrečnež, kaj ste storili!“

„Rešite me! Usmilit se me! Mojega očeta poznate, torej veste, da me bode, ko mu pride menica pred oči, izročil sodišču. Pomagajte ljubi Herman, pomagajte!“

„Da, a kaj naj za vas storim, kaj zlasti sedaj, ko sem baš na tem, da se ukrcam na ladijo?“

„Ukrcati? Mene zapustiti? Sedaj? Ne, Herman, tega ne smete, tega ne morete storiti! Rotim vas, da iz ljubezni do moje sestre ostanete tukaj in me rešite! Nihče drugi, nego vi, more mi od mojega očeta dobiti odpuščanja, nihče drugi, nego vi, more me dati življenju in družbi nazaj.“

„A pomislite, da sem vašemu očetu zastavil besedo, da še danes odpotujem na ladiji „Nemesis“ in da bi mi nikdar ne odpustil, ko bi — — —“

O, ako sinu njegovega rešite pogina, ako

mogla obdržati, ko so skoro na vseh straneh obdajale jo republike. Od juga in zapada vel je rezek republičanski duh v Brazilijo, in torej ni čuda, da je prišlo do prevrata. Ni treba toliko iskati vzrokov v dinastiji in načelih, ki so jo vodili, kakor v duhu, ki veje po vsej Ameriki. Ameriška tla neso za monarhije, kakor evropska doslej še neso ugodna za republike. V Evropi se nobena republičanska vladovina, razven Švice in liliputskega San Marina ni mogla dolgo obdržati, in republika na Francoskem še ni posebno utrjena. Republika v Evropi ima pa tudi velike težave v mednarodnem oziru, iste težave imela je monarhija v Ameriki. Rekli bi skoro, da se je morala opirati na Evropo, toda poslednja je daleč, in zatorej ne moremo dosti Američanom koristiti.

Mi ne tajimo, da ima republičanska vlada premagovati tudi težave, a te težave pač neso take, da bi bile nevarne republiki. V Braziliji je tudi nekaj ljudij, ki so od monarhije imeli koristi in ti se bodo težko sprijaznili z republičanskimi naredbami, seveda ne zaradi svojega mišljenja, ampak zaradi materialnih interesov. Tudi je v romanskih narodih ukoreninjena neka nemirnost, katera se pa še raji javlja v republikah nego v monarhijah. To je vzrok razporom v srednje- in južnoameriških republikah, kjer je večina prebivalstva španjska. Z jednako težavo se bode boriti novi braziljski republiki, kajti večina Brazilijanov je portugalske, torej romanske krvi. Pričakovati torej ni, da bi se Brazilija tako mirno razvijala in bogatela, kakor Zjedinjene države, kjer odločuje hladnokrvno angličansko pleme. Mnogo je seveda zavisno od ustave, katera se bode dala narodu.

Ustava se je že razglasila in reči moramo, da je precej dobra. Posneta je po ustavi Zjedinenih držav. Dosedanje provincije bodo se preustrojile v skoro samostojne države. Vsaka bode imela svojo ustavo. Konstituirati se morajo do 1892. leta. Ta naredba je jako modra. Prevelik centralizem bil bi prava nevarnost za državo. Brazilija je poleg Rusije, britanske države, Kitaja in Zjedinenih držav največja država na svetu. Meri nad 8 milijonov kvadratnih kilometrov, torej je 14krat večje nego Avstrija. Razteza se od 4° 22' do 33° 44' južne širjave, leži torej v tropičnem deloma pa v zmernem pasu. Prebivalstvo je tudi precej mešano. Naravno je, da so razmere v raznih pokrajinah tako ogromne države jako različne, in če bi se hotele vladati po jednem kopitu, vzbudilo bi to veliko nevoljo, prozročilo ustaje in razpad države bil bi neizogiben.

Predsednik in podpredsednik se bode ta volila na šest let. Poslednji bode hkratu predsednik senatu. Predsednik ne bode mogel biti voljen dvakrat zaporedoma in ravno tako tudi podpredsednik zadnjih treh let ne bode mogel biti voljen predsednikom. Ta določba bode jako dobro sredstvo proti korupciji. Predsednik bode gotovo pazil, da bode vse v redu, dobro vedo, da čez šest let pride kdo drugi, ki bode vse nered pregledal in bi morda prednika še utegnil pozvati, da se opraviči pri sodišči zaradi svojega poslovanja. Posebno je pa važna ta določba že zaradi imenovanja uradnikov. Ko bi predsednik mogel biti dvakrat zaporedoma voljen, bi pri imenovanju uradnikov gledal le na politično

mišljenje, da bi zanj delovali pri novih volitvah; tako bode pa gledal v prvi vrsti le na sposobnost, kajti sposobni uradniki bodo tudi njemu olajševali poslovanje. Predsednik in podpredsednik bode ta pa morala spolniti vsaj 35. leto in biti rojena Brazilijana, da tujci ne dobé po kacih zvijačah prevelicega upliva v deželi.

Braziljska ustava pa ima še druge dobre strani. Predsednik more ministre izbirati prav po svoji volji in nema pri tem zbornica ničesar govoriti vmes. Predsednik in ministri so odgovorni sicer narodnemu zastopu, pa vendar ne tako kakor na Francoskem, kjer mora vlada kar odstopiti, če se jej da v kaki zadevi nezaupnica. Narodni zastop bode mogel le ministre tožiti pri sodišči. To je seveda vse kaj drugega. Da se vlada postavi pred sodišče je treba že tehtnega povoda, tu ne zadoščajo le kake politične muhe. S tem so preprečene vedne ministerske krize, ki toli slabe Francijo. Brazilija bode dobila torej precejšnjo stalnost v vladanji, kar je posebuo potreba v republikah, kjer vladna moč ni tako nevarna narodni svobodi, kakor v monarhijah.

Narodni zastop bode sestavljen iz dveh zbornic, spodnja bode voljena na 7, zgornja pa celo na 9 let. Dolge volilne dobe so pa tudi navadno ugodne za uspešno delovanje. V kratkem času se marsikaj dovršiti ne da. Bližanje volitev pa tudi ovira mirno delovanje. Zaradi tega se vidi, da navadno parlamenti z dolgimi volilnimi dobami uspešneje delujejo, nego s kratkimi.

Da pa ne bodo uradniki dobili prevelicega upliva in ne bodo mogli kratiti narodnih pravic, se jim ni dala pasivna volilna pravica niti za narodni zastop, niti za državno predsedništvo. Ministri, ki bodo tudi samo uradniki, niti v zbornico ne bodo smeli, temveč bodo z narodnimi zastopniki občevali le v komisijah. Skrbljivo je pa tudi, da pridejo v zbornico le dobri elementi in da se sploh pri volitvah ne bodo mogle vršiti prevelike sleparije. Zaradi tega prosjaki in osebe, ki ne znajo brati in pisati, ne bodo imele volilne pravice. Tudi bode moral vsak volilec biti že vsaj sedem let braziljansk državljan, da bode torej že dobro poznal deželne razmere. Da bi se pa narodni zastop kedaj nepremišljeno ne prenaljil, ima predsednik pravico ugovarjanja, katera pravica je pa tako omejena, da ne bode ovirala pravega razvoja parlamentarizma. Če še povemo, da ustava zagotavlja svobodo govora, tiska in zborovanja, pisemsko tajnost, pravico imetja, in da so pred zakonom vsi jednaki, priznati moramo, da je ustava dobra in je upati, da se bode Brazilija, ki je gotovo jedna najrodovitnejših dežel na svetu, lepo razvijala, če tudi ne tako, kakor Zjedinjene države baš zaradi zgorej navednih vzrokov, ki tiče v značaji narodnosti romanske.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. julija.

Dr. Rieger.

Vest, da se dr. Rieger umakne iz političnega življenja, je močno vznemirila Dunajske vladne kroge. Brez Riegra ne bode sprave, to dobro vedo. Oficijska glasila prigovarjajo Čehi, da naj s pretiranostmi ne silijo Riegra, da odstopi. Zagotavljajo v

jedno mer, da staročeski vodja še ni sklenil odstopiti, temveč se je le v zasebnem pismu uredniku „Pozorovemu“ izjavil, da bode morebiti k temu prisiljen. Prigovarjanja oficijoznih glasil pa stvari ne bodo premenile. Če hoče vlada, da dr. Rieger ostane, dovoliti bode morala češki notranji jezik, če pa tega ne stori, pa bode dr. Rieger odstopil rad ali nerad.

Nov razpor mej vlado in klerikalci na Ogerskem.

Vlada namerava ravnateljem internata pri državni katoliški gimnaziji v Budimpešti imenovati šolskega nadzornika Crödijsa. To je pa vzbudilo veliko nevoljo mej ogerskimi klerikalci, ker je Crödi 1871. leta bil vsprejet v prostozidarsko zvezo. Klerikalni listi predbacivajo vladi, da hoče preslepiti kralja, predlagajoč Crödijsa. Kralj gotovo ne bode imenoval tega moža, če ga prav pouče. Odločno zahtevajo, da se opusti ta kandidatura, ali pa povrne katoliškemu fondu posojilo, s katerim se je osnoval ta zavod. Vlada bode najbrž opustila to kandidaturu, da se izogne daljšim neprijetnostim.

Vnanje države.

Bismarckov članek

V „Hamburger Nachrichten“ je kaj nemilo dirnil Dunajske diplomate. Zaradi tega se pa baš z Dunaja razširja vest, da dotičnega članka ni mogel pisati Bismarck, temveč se o njem izraža le zasebno mnenje uredništva, ali je pa dotični članek pisal celo kak nasprotnik tripelalijance. Posebno poslednje ni verjetno. List, ki ima tako tesne zveze z Bismarckom, bi gotovo ne priobčil članka, ki bi nasprotoval Bismarckovi politiki. Bismarckov članek nam dokazuje, da je bivši kancelar pri sklepanju zvez oziral se le na nemške koristi, in da je res, kar smo mi že trdili, da bi bil Avstrijo pustil na cedilu, če bi mu le Rusija ponudila bila ugodnejše pogoje. Imeli smo torej prav, svareč pred to zvezo. Tudi sedaj še ni povoda, da bi se je veselili. Bismarck res več ne vodi vnanje politike, a vendar se vse suče dalje v starem tiru.

Kralj Milan.

„Pester Lloyd“ objavlja dopis iz Srbije, v katerem se indirektno priznava, da kralj Milan namerava napraviti državni preobrat. Dopisnik misli, da bode kralj Milan, kot jedini polnoletni zastopnik kraljeve rodbine, prisiljen upreti se nevarnosti, ki preti prestolu sinu njegovega. „Pester Lloyd“ s takimi dopisi napravlja pač le slabo uslugo kralju Milanu samemu, sploh je Falkov organ v srbskem vprašanju zelo zavozil, in že zdaj se dá otipati, da je madjarska politika v Belemgradu dobila čutno zausnico.

Papeževa vožnja po Rimskih mestnih tleh.

Cesta, po kateri se je papež vozil, je vsekako javna cesta, ker služi javnemu prometu in je na njej celo shajališče za vozove. Posebno se pa še zaradi tega mora zmatrati za Rimsko, ker mesto skrbi za tlak, ter se Vatikan dosedaj ni brigal za popravo. Sicer pa razpor, ali je ta cesta italijanska ali vatikanska nema sama na sebi nobenega pomena, ker glavna stvar je le to, za kakšno jo je zmatral papež vozeč se po njej. Kakor se pa iz pisave klerikalnih glasil da posneti, zmatrajo v Vatikanu to cesto za vatikansko in zatorej tudi ni pričakovati, da bi papež premenil svojo politiko nasproti italijanski kraljevini.

Novi srbski patrijarh

baje pred vsem hoče pospeševati narodno izobraženje in zatorej posebno skrbeti za šolstvo. V Karlovcih bode dal sezidati veliko poslopje za veliko gimnazijo in semenišče. Preustrojiti boče bogoslovške študije, katere so dosedaj nedostadne. V tem vprašanju se pa ne strinja prav z drugimi škofi. Patrijarh je za internat, škofje pa mislijo, da se internat ne ujema z dogmami pravoslavne cerkve.

Novi makedonski škofje.

Carigraski patrijarh zaradi imenovanja bolgarskih škofov še ni dal demisije, temveč se je obrnil z novo prošnjo do vlade turške. Sedaj zahteva, da bi se še v instalacijskem beratu bolgarski škofje odločno označili za razkolniške, in da bi se bolgarski duhovščini zaukazalo, da mora nositi drugačno obleko. Pričakovati ni, da bi Porta ustregla patrijarhovim željam.

Angleška spodnja zbornica

zborovala bode še tri tedne. Zborovanje bode pa sedaj jako mirno, kajti Parnell in skoro vsi irski poslanci so že ostavili London, pa tudi najboljši liberalni govorniki so že odšli na počitnice. Vladi se koncem letošnjega zasedanja torej ni bati nikakega poraza.

Dopisi.

Iz Kamnika 22. julija. (Nova posojilnica.) Dne 1. junija t. l. zbralo se je v gostilni gosp. Fröhlicha na povabilo župana gosp. Močnika nad 20 najodličnejših meščanov, da bi se posvetovali o ustanovitvi hranilnice in posojilnice. Župan predstavil je najprej gosp. Maksa Veršca, kateri je kot večak v teh zadevah provzročil to današnje posvetovanje. Poudarjal je potem potrebo denarnega zavoda za kamniški okraj in naprosil g. Veršca, da

otroka njegovega zopet spravite na pot časti, potem vam bode ne le odpustil, temveč hvaležen vam bode vse življenje svoje. Imejte usmiljenje, Herman, in uslišite mojo prošnjo!

„Kaj mi je storiti?“ jecljal je poln sočutja mladi mož.

„Pustite, da jaz danes odplujem na ladiji „Nemesis“. Po odhodu povejte vso zadevo očetu in storite vse, da mi pridobite njegovo spravo, zopet ljubezen njegovo.“

Herman dal se je pogovoriti in opustil svoj sklep, da odpotuje. Saj je lahkomišljenec bil Lujzin brat, in nobenega drugega sredstva ni bilo za rešitev njegovo. V ubežnika plašč zavil, ostavil je potem ladijo, ne da bi ga bil kdo spoznal, Lujzin brat pa se je odpeljal v daljni del sveta.

* * *

Malo ur pozneje prišel je Herman k Wernerju in hčeri njegovi. Ta dva sta skoro otrpnela začudenja. Herman povedal je v kratkih besedah, kaj se je zgodilo.

„Kaj? kaj? Moj sin na ladiji „Nemesis“? Moj jedini sin!“ rohnol je v obupnosti stari mož.

Lujiza si tega groznega izbruha boleti ni

mogla tolmačiti; v duši Hermanovi pa se je začelo grozno daniti.

Stari Werner dobil je hudo groznico, da se dolgo časa ni niti zavedal. Herman sam stregel je bolniku in kolikor možno skrbel, da Lujize ni bilo v njegovi bližini. Bal se je, da bi bolnika izdajalske fantazije deklici ne pojasnile grozne resnice.

Ko je nekega dne zopet pri njem čuval, misleč, da mirno spi, naznanili so mu strašno vest, da se je „Nemesis“ potopila in vse kar je bilo na njej. Vse moštvo našlo je v valovih smrt. Dasi vendar so se te besede le tiho izrekle, bolnik jih je čul.

„Nemesis!“ vskliknil je. „Da, da! Saj sem vedel! „Nemesis“ morala se je potopiti. Le glejte! Glejte, utaplja se! Čujte klice utaplajočih se ljudij! Moj sin! Moj ubogi sin!“

Po teh besedah zgrudil se je mrtev v blazine, kap naredila je konec življenju njegovemu!

— — — — —
Globoko potrta in polna boleti stala sta Herman in Lujiza pri mrtveci.

Po preteku žalnega leta peljal je srečni Herman ljubljeno deklico pred altar.

Prave zveze teh dogodkov pa deklica ni izvedla nikdar.

zbranim vse potrebno pojasni. Omenjenec govoril je o denarnih zavodih sploh, o namenu hranilnic in posojilnic, pojasnil natančno razliko med hranilnicami in posojilnicami, o načinu osnovanja, o pomenu garancije udov, o obdačevanju, sploh o vsem potrebnem. Zbrani meščani so takoj izvolili ožji odbor v pretresovanje pravil posojilnice, ki se ima prva ustanoviti, potem pa kakor hitro mogoče tudi mestna hranilnica. Gospod Veršc priporočal je, da naj bi se ustanovila oba zavoda.

Že dne 5. junija sestavil je ožji odbor s posredovanjem g. V. pravila in izvolil ravnateljstvo in nadzorovalni odbor. Izvoljeni so: g. Anton Fröhlich ravnatelj, g. Franc Flerin ravnatelj namestnik, gg. Luka Bergant, Jernej Grašek, Franc Fischer in Josip Močnik odborniki, nadzornika sta pa gg. Avg. Terpin in Anton Pintar. Navzočni gospodje naprosili so potem g. V., da vse korake stori, ki so pri oblastvih in drugod potrebni. To se je tudi zgodilo in danes dobili smo od deželne sodnije v Ljubljani brez vseh zadržkov povsem povoljni odlok in se je že tudi v uradnem listu naša posojilnica razglasila, ki bode brž ko dobimo tiskovine, pričela svoje delovanje. Prosit!

X.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za deželno razstavo v Gradci sto cekinov in srebrno tobačnico. Darilo se ima podeliti kmetskemu posestniku.

— (Odlikovanje.) Gosp. Josip Zupančič, davkar v Velikih Laščah, dobil je povodom zaprosenega svojega umirovljenja v priznanje mnogoletnega uspešnega delovanja zlati zaslužni križec s krono.

— (Petindvajsetletnico) svoje mature praznovali so pretekli ponedeljek abiturijenti Mariborske gimnazije izza 1865. leta. Od nekdanjih 25 abiturijentov udeležilo se jih je petindvajsetletnice 14, med njimi gospodje dr. Karol Glaser, dr. Josip Sernec, dr. Pavl Turner, notar dr. Firbas, župniki Karol Gmeiner, Edvard Janžek, Fran Rojko, profesorji Plohelj, Poljanec in Šantelj.

— (Shod notarjev) iz Štajerske, Koroške in Kranjske bode dne 15. avgusta v Mariboru.

— (Krokodilove solze) pretakajo Tržaški in sploh avstrijski Lahi po razpuščenem društvu „Pro Patria“, pravi zadnja „Edinost“ ter navaja njih čudne pojave na časnikarskem polju, s katerimi hoté vso krivdo zvaliti na Slovane, češ, oni so krivi razpustu, ter v svoji bojazni pred Slovani obupno kličejo: „Si salvi cio che, si puo ancor salvare!“ (reši naj se to, kar je še moč rešiti!) Konča pa „Edinost“ rekoč: „Krivda pripada vam samim, kajti ob vsakej priliki pokazali ste se istinito — politiške otroke, ter rinete z glavo v zid, hoteč, da se zid razbije. Habeatis sibi!“

— (Veselica slovenskih abiturientov v Ljubljani.) Došel nam je nastopni dopis: Poletje se je vselilo v dežel in z njim običajni čas za praznovanje narodnih slavelj. Tudi letos sledimo, akopram s početkom leta ni bilo nadejati se, ukoreninjeni, lepi navadi. Ravnikarjeva slavnost se je že izvršila in na narodnem programu, ki se ima izvesti v najkrajšem času, stojita veselica slovenskih abiturientov in veselica „Slovenskega pevskega društva.“ Poslednja je že občinstvu bolj ali manj znana, ker se je proglasila že pred precejšnjim časom. O zadnji pa ni bilo čuti in vse namere bile so, upokorjujoč se razmeram, tajne in vsled tega tem zanimivejše posebno še vsled skrajnega napora in uprav mrzličnega tveganja, ki se vrši vsled male pedi časa, kajti veselica stoji pred vrmi. Glavna točka, ker najpristopnejša, je pač koncert, o katerem nam dohajajo prijetne vesti na uho, kajti tu se bode kazal prvič naš mladi svet in tu se nam bode mogoče diviti mladostnemu navdušenju in vedremu duhu. Znano nam je doslej, da bode glavna koncertna točka stari naš slavnoznan „Kdo je mar?“ s spremstvom vojaške godbe. Že tri leta so preminola, odkar smo slišali prijetno in zelo melodično pesem, ki nam je še v dobrem spominu in radujemo se jo slišati iz ust zaroda našega. Ostali pesmi, ki se bodeta peli, sta Foersterjeva „Pobratimija“, katera je pač znana kot krasna, a ob enem tudi nekoliko težja skladba in Nedvedova „Dijaška“. O poslednji nam je povedati, da jo je slavni naš glasbenik zložil uprav za to slavnost in da se bode — kakor slišimo — v dijaških krogih toli udoma-

čila, da bode pač mogla veljati dijaški himni še v poznejših letih. No, natančnejšo sodbo hočemo pridržati občinstvu ob času koncerta. H koncu pripominjamo še, da bode dirigiral koncert g. J. Hubad, ki je baš dovršil konservatorij na Dunaji z odličnim vspehom in ki je pač tudi že s prejšnjih let v naših krogih v najboljšem spominu. Samospeve bodeta pa pela mej drugimi g. Bučar Fran in g. Pajsar Ivan, ki pobajata tudi Dunajske šole za glasbo. Koncert bode krasen in želimo radi resnega vzleta prirediteljev, da se izpolni v najboljši smeri in da ga občinstvo vsprejme s pravim spoznanjem, da je to dijaški koncert in ga prireja vesela nadebudna mladina. Podati nam hoče mnogo krasnega in dolžnost nam bode odzvati se presrčnemu vabilu, kajti to je prva slavnost dijaška v Ljubljani — in bodriti potomce naše v svojem početju, je nalog, k kateremu nas vabi domoljubje.

— (Deželni odbor koroški) poslal je trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani naslednji vzpored shoda, kateri bode v Celovci zaradi gradnje nove železnice Divača-Loka i. t. d. I. Gosp. deželni glavar otvori skupščino 28. julija t. l. ob 10. uri dopoldne v zbornici deželnega odbora koroškega. II. Poročevalec deželnega odbora poroča o zgradbi c. kr. državnih železnic ter utemeljuje naslednje predloge: Skupščina ukrene: A) Da se zgradi neodvisna, samosvoja, kolikor mogoče kratka železnična zveza mej priistaniščem Tržaškim in obrtovitimi severnimi deželami avstrijskimi, to zahtevajo ne samo koristi mesta Tržaškega, ampak tudi gospodarstveni interesi zahodne polovice države avstrijske. B) Taka najkrajša zveza bi bila železnica od Divače do Loke in čez Karavanke skozi Rožno dolino do Celovca, katero bi bilo najprej zgraditi. C) C. kr. državna vlada se prosi, da bi gradnjo proge od Divače do Loke in čez Karavanke do Celovca razpravljala kot nujno in kar najprej mogoče ukazala, to črto izmeriti. D) Deželni odbor koroški se prosi, da po zmislu ukrepov A) B) C) sestavi prošnjo, doboe jej podpise vseh v današnji skupščini zastopanih korporacij, jo potem na poseben dogovorjen način izroči c. kr. vladi in odpošlje do obeh zbornic državnega zbora. E) V današnji skupščini zastopane korporacije naj si prizadevajo, da se v deželnih zborih in v državnem zastopu izvedejo današnji ukrepi A) B) C).

— (Neprevidnost — ka-li?) Danes blizu 12. ure dopoldne je iz hiše št. 17 v Rožnih ulicah ustrelil nekdo s kroglo v okno c. kr. strokovne šole. Projektil je prebil vetrnico, napravil lepo obrobjeno luknjo skozi šipo ter frčal mimo glave strokovnega učitelja g. C. Misa, ki je sedel poleg svoje mize pri oknu. Krogla je udarila na rezbarsko mizo sredi delavnice ter zginila skozi bližnje okno. — Kakor pripovedujejo sosedje, to ni bil jedini strel, — menda je neprevidež — ali kako bi mu rekli — celo 5krat ustrelil v nasprotni zid Virantove hiše. K sreči je samo jedna krogla našla okno, ob enem pa zgrešila imenovanega učitelja za par centimetrov, drugače bi ga bila zadela v glavo.

— (Konec šolskega leta) na otroškem vrtu družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu završil se je prav slovesno pretekli četrtek. Vsi otroci bili so v praznični obleki, navzočne bilo je več domoljubne gospode. Otroci deklamovali so tako lepo in precizno v lepej slovenščini, da se je vse čudilo. Vrtnarica gospodična Irma Fabiani je storila v tem oziru popolnoma svojo dolžnost. V tem zavodu se odgojuje nad 50 otročičev v pravem rodoljubnem zmislu. Po završeni slavnosti poudarjal je predsednik podružnice gosp. D. Martelanc pričujočim materam koristi „otroškega vrta“ ter jih spodbujal, da bi tudi v bodoče vstrajno pošiljale otročiče svoje v ta prekoristni zavod. Tajnik g. kapelan V. Počivalnik pa je razdelil otrokom nad 100 podob. S tem je bilo končano prvo šolsko leto otroškega vrta v Rojanu.

— („Balkanska carica“) Drama v 3 dejanjih, zložil Nikola I., knez črnogorski, prišla bode uglasbena na svetlo. Knez Nikola je dovolil, da izborna to drama, odlikujočo se po krasnih stihih in rodoljubno-romantični vsebini, posneti iz zgodovine črnogorske, uglaši učitelj Dioniz de Sarno San Giorgio. To delo se bode izdalo za glasove in za glasovir, obsezalo bode okoli 400 tiskanih strani na finem papirju in v okusnih platnicah ter stalo 8 gold. Narobe za Avstro Ogersko vsprejemata Mandel in nečak v Kotoru, za ostale jugoslovanske dežele g. Petar Ramadanović, črnogorski agent v Kotoru.

— (Z Razdrtega) se nam piše: Radi izleta na Nanos je povedati, da se bode pot za nedeljski izlet kolikor možno popravila ter spravila v tako dober stan, v kakeršem dosehal še nikdar ni bila. Za to skrbeli bodo Razdrški rodoljubi in to na čast izletnikom, katerim bode prav lahko brez posebnega truda in napora dospeli višino do 1300 m. Kedor je namenjen pohoditi Nanos, naj te prilike ne zamudi.

— (Nova parobrodna zveza s Trstom.) Iz Senja se poroča, da tamošnji posestnik in veliki trgovec g. Fran vitez Olivieri namerava kupiti od necega društva parobrod, ki bode plovil pod imenom „Vitez“ mej Senjem, Reko in Trstom po jedenkrat na teden. Ta vožnja pričela se bode že s koncem tekočega meseca.

— (Iz Krapinskih toplic) se poroča, da je letošnje obiskovanje kopališča posebno živahno in odlično. Poleg znane kreposti vode, dosegajo se po zdravljenju z masažo, dosedaj nečuveni uspehi. Tudi bivanje v kopališču postaja vedno ugodnejše. Prirejajo se sem ter tja celo koncerti in plesi.

— (V Savi se je utopil) pri Zagrebu kočijaž Martin Uršič, rodом iz Kozjega. Navzlic večkratnemu svarjenju redarjev upal se je jahajoč na konji predaleč v vodo, ne da bi znal plavati, a odnesel ga je val. Slišala sta ga na pomoč klicati dva mlada dečaka, a nesta mu mogla pomagati. Truplo so našli pozneje ter odnesli v mrtvašnico. Konj splaval je sam na suho.

— (Mlada samomorilca.) V Oseku skočila sta te dni v Dravo 17letni kleparski pomočnik A. Bogdan in 16letna Ilona, hčerka tamošnjega trgovca Stillerja. Po želji Bogdanovej pokopali so oba v jeden grob. Uzrok samomoru je, da roditelji neso dovolili svojej hčerki, da občuje z Bogdanom. Žalosten dokaz o blaziranosti sedanje mladine!

— (Potresi v Primorji.) Pretekli petek popoldne in v noči na soboto čutilo se je v hrvatskem Primorju več hudih potresov, kakor se jih ljudje že davno ne spominjajo. Slike zibale so se po stenah, pohištvo se je premikalo in okna so zvenketala. Tudi zidove je semtertja razpokalo. Potrese spremljalo je podzemeljsko bobnenje.

— (Razpisana) je služba družega učitelja pri Dev. Mariji v Polji. Plača 400 gld. in stanovanje, katero se pa utegne odpovedati. Prošnje do 10. dne avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 23. julija. Prihod nadvojvode Karola Ludovika v Peterhof pričakuje se na 1. dan avgusta.

Peterburg 23. julija. Pariški dopisnik „Moskovskim Vjedomostim“ je izvedel, da se bode Koburžan prav gotovo odpovedal. Mej evropskimi kabineti vrše se pogajanja, kako urediti stvari v Bolgarski. Avstro-Ogerska želi, da bi se uprava dežele izročila trem regentom, katere bi izvolil narod.

Peterburg 23. julija. Car Aleksander III. prevzel je sedaj definitivno razsodbo glede prepira mej Francosko in Holandsko ob obostranski meji v Guyani. Francosko veleposlaništvo in holandsko poslaništvo izročili sta mu vsa pisma, tikajoča se tega mejnega prepira.

London 23. julija. „Daily Nems“ javljajo: Pri poslednjem krvavem poboju v Erzerumu ubili so tudi jermenskega škofa.

London 23. julija. „Times“ javljajo iz Buenos-Ayres: V Valparaisu nastal je resen ustanek. 5000 ustašev ropalo in požigalo je prodajalnice. Neki trgovci, braneč svoj imetek, ubil je več napadovalcev. Trgovinski promet popolnoma prenehal. Vojaki se bližajo iz Iquigea. Oklopnice v luki so brez uspeha streljale na ustaše, ki so, dasi je bilo mej njimi mnogo ranjencev, dalje ropali.

Praga 24. julija. Vsled naredbe cesarjeve ustanovila se bode počenši z letom 1891. na češkem vseučilišču češka teologična fakulteta.

Kodanj 24. julija. Kralj podelil nadvojvodi Karolu Ludoviku slonov red.

Karlovi Vari 24. julija. („Politische Correspondenz“) Bolgarski princ odpelje se jutri v Koburg.

London 24. julija. Mejnarnodno parlamentarna konferenca završila svoja dela. Vsprejela je nekoliko spremenjeno resolucijo, da se sklenejo pogodbe glede razsodišč.

Razne vesti.

* (Društvo prijateljev Rusije.) O tem novoosnovanem francoskem društvu se jako pohvalno izražajo „Moskovskija Vedomosti“ ter se nadejajo, da bo de to društvo mnogo doprineslo k zblizanju obeh narodov in pomaglo, da se razprše laži, katere širijo Nemci o Rusiji.

* (Požar v pivarni Reininghaus) v Gradcu uničil je v terek ponoči srednji trakt znane te tovarne, pogorelo je nad 60 vagonov slada. Škoda znaša kacic 100.000 gld.

* (Zdravo mesto) je Baden pri Dunaji. Z Dunaja se namreč piše: Kako ugodno je zdravstveno stanje v Badenu, priča to, da od 15. do 23. t. m. torej teden dni, nihče umrl ni, tudi noben otrok, dasi je prebivalstvo vsled poletnih gostov naraslo na 25.000 oseb.

* (Obsodba upornih vojakov.) Iz Londona se poroča: Pri paradi drugega batalijona gardskih grenadirjev imel je maršal vojvoda Cambridški nagovor, v katerem je obžaloval obnašanje batalijona, ki je oskrnil vojaško uniformo. Prebrala se je potem obsodba vojnega sodišča, ki obsoja tri vojake na dveletno, dva pa na poldrugoletno ječo zaradi znanih izgrediv. Dva izmed obsojencev strgala sta si svetinje s prs ter je pometala na tla.

* (Rastlina proti koleri in tifusu.) Ruski učenjak Jodčenko našel je v Turkestanu rastlino zvano Ferula sumbul, ki je bila že tudi prenešana v Moskovski botaniški vrt in tam aklimatizirana. Ta rastlina je, kakor pravijo, radikalno sredstvo proti koleri in tifusu. Turkestanci, ki so jo dolgo čuvali za tajnost, rabijo jo tudi pri drugih boleznih.

* (Zaklad vesti) V Zedinjenih državah ameriških obstoji že od l. 1811 poseben zaklad vesti, ki je narasel na 300.000 dolarjev. V ta zaklad pošiljajo svoje novce vsi oni, ki so jih nepravilno pridobili, bodisi da so koga okradli ali ogoljufali, pa se ne spominjajo več nanj. Večina pošlje svoj denar brezimno s podpisom „povračilo dolga“. V teh pisnih nahajajo se razni izreki. Tako je nekdo poslal 5000 dolarjev, za katere je oškodoval državo, podpisal „poštenje cenim več nego novce“. Mnogi, ki ne morejo krivo pridobljenega denarja povrniti na mah, vračajo ga na obroke.

* (Rabeljna iščejo) v Švici. Odkar je v Švici zopet upeljana smrtna kazen, bil je prvi na smrt obsojen neki Kaufman iz Luzerna, ki je svojega očeta ubil. A doslej še neso dobili rabeljna, ki bi mu z mečem odsekal glavo. Švicarji so od nekdanj protivniki smrtne kazni, za to se nihče neče lotiti tega posla.

* (Debeluška.) Pred nekoliko dnevi bil je ob veliki udeležbi pogreb mlade debeluške, 19letne Viktorije Tautin. Nesrečnica imela je že v svojem 18. letu 470 funtov, dasi je bila le srednje velikosti. Čez pas merila je 2 metra in 10 centimetrov.

* (Parobrod se je potopil.) Na Labi, blizu Hamburga zadel je angleški parobrod „Persian Prince“ v švedski parobrod „Hilding“, ki se je potopil. Dve osebi sta utonili.

* (Velik požar) nastal je preteklo nedeljo v „Comercial-Hôtel-u“ v Denveru v državi Colorado, kakor se poroča iz Novega Jorka. V osodepolni noči spalo je nad 100 oseb v tem poslopji, samo 12 mogli so rešiti z velikim naporom, vsi drugi našli so smrt v plamenu. Požar bil je tako silen, da niti požarni gasilci neso mogli blizu. Več gasilcev ponesrečilo se je vsled dima in hude vročine.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tajci:
23. julija.
Pri **Slonu:** Knothe iz Praga. — Weber iz Trsta. — Růček iz Hradstnika. — Podboj iz Gorice. — Plesner, Becker, Kral z Dunaja. — Dr. Celligoi z Reke.
Pri **Mali:** Fischer, Weiss, Slukselig, dr. Luid, Daun z Dunaja. — Schink iz Zagorja. — Strundhof iz Trsta. — Bergman iz Budimpešte. — Grof Attens s sinom iz Gradca. — Roth iz Karlsruhe.
Pri **avstrijskem cesarji:** Kral iz Tržica. — Engelman iz Novegama. — Weiss iz Budimpešte.
Pri **južnem kolodvoru:** Müller, Neusser s so-progo z Dunaja. Letner iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani dne 23. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 65	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	4 36	Surovo maslo,	70
Ječmen,	3 58	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 57	Mleko, liter	8
Ajda,	5 53	Goveje meso, kgr.	59
Proso,	4 87	Telečje	56
Koruz,	4 87	Svinjsko	62
Krompir,	3 50	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec.	40
Grah,	9	Golob	17
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	145
Maslo,	90	Slama,	145
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	620
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	420

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
23. julija	7. zjutraj	734.8 mm.	12.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	734.7 mm.	23.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	736.2 mm.	16.0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 17.1°, za 2.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.45	gld. 88.45
Srebrna renta	89.70	89.55
Zlata renta	109.10	109.10
5% marena renta	101.25	101.15
Akcije narodne banke	982.00	982.00
Kreditne akcije	304.90	304.00
London	116.25	116.20
Napol.	3.21	3.20 1/2
C. kr. cekini	5.52	5.52
Nemške marke	5.85	5.82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176 50
Ogerska zlata renta 4%	102	15
Ogerska papirna renta 5%	100	10
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	75
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	155 20
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	—

Fran Ksaver Šusteršič
Julija Šusteršič roj. Klemenčič
poročena.

LOGATEC-NABREŽINA, 20. julija 1890.

(568)

== Brez vsake druge objave. ==

Stajerska deželna slatina
Tempeljski vrelec
in
Styria-vrelec.
Vedno sveža, najmočnejša polnitev v novosezldanej polnilnej jami z direktnim tokom iz studenca.
Dobiva se: Pri upravi slatine v Rogatec-Slatini, v vseh prodajalnicah mineralnih vod, boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah in v deželnej hiši v Gradcu. (289-8)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklena. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko. — Uromci. Spisal Sevnčan. — Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko. — Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil Vinko.

V Švicariji
na čast vsem Anam
jutri v petek dne 25. julija 1890

VELIKI
VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 8. uri.

Ustopnina 15 kr.

K prav obilni udeležbi vabi najuljudneje

z velespoštovanjem

Hans Eder.

(567)

Na cesarja Josipa trgu.
Traber-jev
svetovnoznan in odlikovani
MUZEJ.

Odprt je vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.
Ob torkih in petkih od 2. ure popoldne dalje samo za dame.

Ustopnina 20 kr., za vojake in otroke 10 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Prvo žrebanje
14. avgusta.

Komad
samo 1 gold.

Prvo žrebanje
14. avgusta.

Srečke Dunajske
razstave.

(505-29)

2 glavna
dobitka

50.000 gold.
vrednosti.

vsak po

Vsaka srečka veljavna za
obe žrebanji.

Drugo žrebanje

15. oktobra.

Srečke po 1 gold.

Uprava razstavine loterije
Dunaj, Rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.